

Synodeudtalelse vedrørende sakramentopfattelsen:

Vi tror, at Herren har givet sin menighed to sakramenter: Dåben og nadveren, og at menigheden skal holde fast ved dem både som anordninger og som gaver til styrkelse for den enkelte og for menigheden.

Vi tror ikke, at der i sakramenterne er genfødelse eller syndernes forladelse, men at dette alene er i troen på Kristus.

Vi tror, at enhver, der bekender Kristus som Herre og Frelser, bør være døbt.

Vi anerkender, at der må råde samvittighedsfrihed med hensyn til dåbens form og tidspunkt.

Vi tror, at den hellige nadver er indstiftet af Herren til ihukommelse af ham, og at vi i denne er fælles i broderskabet, taksigelsen og håbet.

Vi tror, at der i den hellige nadver ifølge Guds ord kun bør deltage sådanne, som bekender Kristus som Frelser.

Bemærkninger til synodeudtalelsen om

Sakramenterne

Det danske Missionsforbunds syn på dåben

Det har gennem hele Missionsforbundets historie været en hovedlinje, at dåbssynet ikke måtte skille. *Alene troen på Jesus Kristus som Frelser og bekendelsen af denne tro er vilkåret for medlemskab i vort samfund. Både barnedøbte og troendedøbte har altid kunnet finde og skal fortsat kunne finde deres plads i Missionsforbundet.* Derfor er der plads for forskellig tolkning af dåben og dens betydning, dens form og tidspunkt, hvor dåben bør finde sted. I disse spørgsmål må enhver tro-

ende lade sig lede af sin samvittighed og den erkendelse, som Guds ord har givet ham eller hende.

Vort syn på dåbens indhold og betydning kan udtrykkes således: *Vi døber, fordi Kristus har befalet det.* Dåben er tydeligt og klart en anordning fra Herren, idet Jesus i Matt. 28:18-20 siger: „Mig er givet al magt i himmelen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“

I Mark. 16:15-16 siges: „Gå ud i al verden og forkynd evangeliet for al skabningen. Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som er vantro, skal blive fordømt.“

Dåben er en dåb til Kristus, til hans død og opstandelse. Rom. 6:3-5: „Eller ved I ikke, at alle vi, som blev døbt til Jesus Kristus, blev døbt til hans død? Vi blev altså begravne med ham ved dåben til døden, for at, som Kristus blev opvakt fra de døde ved Faderens herlighed, således skal også vi leve et helt nyt liv.“

Kol. 2:12: „... idet I blev begravet med ham i dåben, og i den blev I også sammen med ham opvakt ved troen på Guds virkekraft, da han opvakte ham fra de døde.“

Dåben er en bekendelse og en indvielse til Kristus. Den, der modtager dåben, tilkendegiver at høre Kristus til og indvies ved den hellige handling til ham. Det bedste vidnesbyrd om vor tro og kærlighed til Kristus er, at vi gør, som han har befalet os. Derfor kan dåben også betragtes som en lydighedshandling. Ap. g. 2:41-42: „De, som nu tog imod hans ord, blev døbt, og på den dag blev der føjet omtrent tre tusinde sjæle til. Og de holdt fast ved apostlenes lære, og ved fællesskabet, ved brødsbrydelsen og bønnerne.“

I dåben er der ikke frelse eller genfødsel. Forkyndelsen af frelse eller genfødsel i dåben er efter vort syn i modstrid med Det ny Testamente. Vi genfødes og frelses alene ved troen på Kristus, og denne tro er virket ved Guds ord gennem Helligånden. 1. Pet. 1:23: „Gen-

født som I er, ikke af forkrænkelig, men af uforkrænkelig sæd, ved Guds levende og blivende ord.“ Ef. 2:8: „Thi af nåde er I frelst ved tro.“

I sit syn på dåben indtager Det danske Missionsforbund en stilling, som vi bør værne om og bevare som noget kosteligt fremover. Dette syn lukker vore menigheder op for alle kristustroende og genfødte mennesker, ganske uanset deres stilling til dåben.

Det danske Missionsforbund giver plads for både troendedøbte og barnedøbte. Vi respekterer gensidigt hinandens dåb og dåbssyn. Vi tror i vort samfund, at uden personlig tro eller tilhørsforhold til Kristus, er dåb en tom handling.

Ud fra Bibelens klare tale om, at troen på Kristus og dåben til Kristus hører sammen, *anser vi det ikke for at være i overensstemmelse med Det ny Testamente, at et troende menneske forbliver udøbt*, d. v. s. ikke har nogen form for dåb. Et sådant menneske må finde menighedens dør åben, fordi det tilhører Kristus, men menigheden bør møde det med undervisning om dåbens plads i den kristnes liv.

I Det danske Missionsforbund praktiseres *barnevelsignelse*. Vi tror, at der ligger en velsignelse i, at vi fremstiller børnene i menighedens midte og nedbeder Guds velsignelse over dem, jvf. Markus 10:14: „Lad de små børn komme til mig, dem må I ikke hindre, thi Guds rige hører sådanne til.“

Det danske Missionsforbunds syn på nadveren

I den nat, da Kristus blev forrådt, indstiftede han den anordning, som apostelen i 1. Kor. 11:20 kalder „Herrens nadver“.

Nadverens elementer er brød og vin. For os er nadverelementerne, brødet og vinen, symboler på Kristi legeme og blod. Symbolet på Kristi legeme er: det ene brød, og symbolet på Kristi blod er: vinen. Vi tror ikke, at brødet og vinen virkelig er Kristi legeme og blod, og at Kristus legemligt er til stede i nadverelementerne, men vi fornemmer ved Herrens bord hans nærhed på

en måde, som er helt uforklarlig.

Nadveren symboliserer og forkynder for os: *Kristi død for vore synder*. „Thi så ofte, I spiser brødet og drikker kalken, forkynder I Herrens død, indtil han kommer“. 1. Kor. 11:26-27.

Herrens nadver minder os om den *pagt*, som garanterer vor frelse, og om det *sonoffer*, på hvilket pagten er baseret, „en evig pagts blod“. Heb. 13:20. Herrens nadver er det stående vidnesbyrd, som Jesus selv giver om, at han anså sin død som selve centrum af sin gerning, et offer ved hvilket han for evigt fjernede vore synder. Således bliver nadveren da også en forkyndelse om, at som han gav sig selv som et offer for vor skyld, kan vi i nadverstunden give os selv til ham i en ny indvielse. Den symboliserer og forkynder tillige: *vor personlige delagtiggørelse* i alt det, som Kristi død har erhvervet os, vor fortsatte afhængighed af ham og enheden i ham, samt *den kommende glæde* og fuldkommenhed i Guds rige, *det levende håb* og *Herrens genkomst*.

Nadveren er et ihukommelses- og broderskabsmåltid

Jesus sagde: „Gør dette til ihukommelse af mig,“ Luk. 22:19. „Velsignelsens kalk, som vi velsigner, er den ikke fællesskab om Kristi blod? Det brød, som vi bryder, er det ikke fællesskab om Kristi legeme?“ „Fordi der er eet brød, er vi eet legeme, skønt vi er mange, thi alle har vi del i det ene brød.“ 1. Kor. 10:16-17.

Nadveren er et discipelmåltid

Kun de, der hører Jesus Kristus til, bør deltage i nadveren. Apostelen Paulus skriver herom: „Den, der spiser brødet eller drikker Herrens kalk på uværdig vis, pådrager sig altså skyld over for Herrens legeme og blod. Enhver må prøve sig selv og så spise af brødet og drikke af kalken. Thi den, som spiser og drikker uden at ænse, at det er Herrens legeme, spiser og drikker sig selv en dom til.“ 1. Kor. 11:27-29.

I Det danske Missionsforbund har vi *åben kommunion*. Enhver, som tror på Jesus Kristus, indbydes til at deltage i nadveren.

Vi mener, at børn, der giver udtryk for ønske om at deltage i nadveren, kan deltage på grundlag af deres barnlige tro og under henvisning til Mark. 10:14, der siger, at Guds rige hører børnene til. Denne adgang til nadveren i barneårene vil virke sammenknyttende mellem forældrene og børnene, styrke barnet i dets tro og i dets forhold til menigheden.

Ansvaret for nadverens uddeling er overgivet menigheden

Det er menighedens pligt og ansvar, at adgang til at nyde Herrens nadver gives så ofte, at dette behov er dækket både for menigheden og den enkelte. „Thi fra Herren har jeg modtaget, hvad jeg også har overleveret jer“. 1. Kor. 11:23.

Synodeudtalelse vedrørende bibelsynet:

Vi tror, at Bibelen er Guds Ord.

Vi tror, at Bibelens bøger er skrevet under Helligåndens ledelse og inspiration.

Vi tror, at Det gamle Testamente viser hen til Frelseren, som skulle komme, og at Det ny Testamente forkynder om Frelseren, som er kommet, og som kommer.

Vi tror, at Bibelen er vidnesbyrdet om Guds gerning i Kristus, og at den har sin autoritet fra ham.

Vi tror, at hele Bibelen har betydning for os i dag, selv om dens Ord er talt til skiftende slægter.

Vi tror, at Bibelen bærer vidnesbyrd om alt, hvad der er nødvendigt for frelse, helliggørelse og det evige liv.

Bemærkninger til synodeudtalelsen om

Bibelsynet

Troen på Bibelen som Guds ord har altid været grundlæggende i Det danske Missionsforbund. Jesus Kristus vedkendte sig alle skrifterne, og alt det profeterne havde talt. Jesus hævdede, at der i alle skrifterne var skrevet om ham selv.

Bibelen siger om sig selv, at den er *inspireret af Gud*: „Ethvert skrift, som er indblæst af Gud.“ 2. Tim. 3:16. „Aldrig er nogen profeti fremgået af et menneskes vilje, men drevet af Helligånden udtalte mennesker, hvad de fik af Gud.“ 2. Peter 1:21.

Vi tror ikke, at inspirationen har været et mekanisk diktat til viljeløse redskaber, hvor bevidsthed, individua-

litet og forstandsliv har været sat ud af funktion. Måske kendte nedskriverne ikke altid selv inspirationen. Det tilhører det skjulte, som er for Herren, vor Gud. Måden, Gud gjorde det på, har ingen betydning for vor tro.

Vi erkender, at der i Bibelen er skrevet meget, vi ikke forstår, og noget, som efter menneskelig visdom synes fejl eller selvmodsigende; men vi tror, at Bibelen er ufejlbarlig i alt, hvad der tjener til liv og guds frygt, og at Bibelen derfor har *autoritet over vore liv*.

Centrum i Skriften er Kristus selv, og alt i Skriften må ses i lyset af dette centrum.

Bibelen er det ældste *vidnesbyrd* om, hvad Gud i Kristus har gjort for os, og derfor tror vi, at *Bibelen er rettesnor for liv og lære*.

Vi tror, at livet i Kristus er det afgørende, og det betyder, at den, der har livet, må læse og granske Bibelen med bøn om, at Kristus vil sende sit lys over det læste.

Vi tror, at både Det ny Testamente og Det gamle Testamente er givet af Gud, for at vi skal kunne vokse i kundskaben om Kristus og styrkes i forventningen om hans komme. „I min Faders hus er der mange boliger. Hvis ikke, havde jeg sagt jer det; thi jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at hvor jeg er, dér skal også I være.“ Johs. 14:2-3.

Bibelen er for os et under. I dens ord kan mennesker finde hvile og fred. Dens ord taler altid aktuelt ind i historien. Dens budskab er tidløst og livgivende for hvert menneske, der i tro tager imod det. „Og nu står *det profetiske ord* så meget fastere for os; det gør I vel i at agte på som på et lys, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter. Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen profeti i skriften lader sig tyde egenmægtigt. Thi aldrig er nogen profeti fremgået af et menneskes vilje, men drevne af Helligånden udtalte mennesker, hvad de fik fra Gud.“ 2. Peter 1:19-21.

Før sin korsfæstelse og død sagde Jesus: „Jeg har *åbenbaret dit navn* for de mennesker, du tog ud af

verden og gav mig; de var dine, og du har givet mig dem, og *de har holdt fast ved dit ord*. Nu har de erkendt, at alt, hvad du har givet mig er fra dig. Thi de ord, du har givet mig, har jeg givet dem, og de har taget imod dem, og de har i sandhed erkendt, at jeg er udgået fra dig, og de er kommet til tro på, at du har sendt mig.“ Johs. 17:6-8.

„Hellige dem ved sandheden! *dit ord er sandhed*.“ Johs. 17:17.

„Ikke alene for disse beder jeg, men også for dem, som ved deres ord kommer til tro på mig, *at de alle må være eet*.“ Johs. 17:20-21.

„Herre! *til hvem skal vi gå hen? Du har det evige livs ord*.“ Johs. 6:68.